

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3775
Warszawa, 7 lipca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o rzemiośle.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jacka Tomczaka.

(-) Elżbieta Achinger; (-) Tadeusz Arkit; (-) Joanna Bobowska; (-) Edmund Borawski; (-) Jerzy Borowczak; (-) Artur Bramora; (-) Jacek Brzezinka; (-) Renata Butryn; (-) Stanisław Chmielewski; (-) Grażyna Ciemniak; (-) Marian Cycoń; (-) Barbara Czaplicka; (-) Zofia Czernow; (-) Ewa Czeszejko-Sochacka; (-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Joanna Fabisiak; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Romuald Garczewski; (-) Czesław Gluza; (-) Tomasz Głogowski; (-) John Abraham Godson; (-) Marek Gos; (-) Cezary Grabarczyk; (-) Rafał Grupiński; (-) Marek Hok; (-) Renata Janik; (-) Michał Jaros; (-) Bożena Kamińska; (-) Jan Kaźmierczak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Magdalena Kochan; (-) Brygida Kolenda-Łabuś; (-) Agnieszka Kołacz-Leszczyńska; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Sławomir Kowalski; (-) Jacek Kozaczyński; (-) Ligia Krajewska; (-) Elżbieta Królikowska-Kińska; (-) Marek Krzakała; (-) Jan Kulas; (-) Józef Lassota; (-) Arkadiusz Litwiński; (-) Zofia Ławrynowicz; (-) Robert Maciaszek; (-) Mirosław

Maliszewski; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Izabela Katarzyna Mrzygłocka; (-) Killion Munyama; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Janina Okrągły; (-) Konstanty Oświęcimski; (-) Krystyna Ozga; (-) Urszula Paślawska; (-) Mirosław Pawlak; (-) Waldemar Pawlak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Józef Racki; (-) Beata Rusinowska; (-) Dorota Rutkowska; (-) Marek Rząsa; (-) Marek Sawicki; (-) Krystyna Sibińska; (-) Henryk Siedlaczek; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Henryk Smolarz; (-) Aleksander Sosna; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Michał Stuligrosz; (-) Andrzej Sztorc; (-) Bożena Szydłowska; (-) Marcin Świącicki; (-) Teresa Świło; (-) Genowefa Tokarska; (-) Piotr Tomański; (-) Jacek Tomczak; (-) Aleksandra Trybuś-Cieślar; (-) Piotr Van der Coghen; (-) Piotr Walkowski; (-) Monika Wielichowska; (-) Ewa Wolak; (-) Ryszard Zawadzki; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Józef Zych; (-) Stanisław Żelichowski; (-) Ewa Żmuda-Trzebiatowska.

USTAWA

z dnia 2015 r.

o zmianie ustawy o rzemiośle

Art. 1. W ustawie z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz.U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979, z 2003 r. Nr 137, poz. 1304, z 2009 r. Nr 6, poz. 33 oraz z 2011 r. Nr 205, poz. 1206 i Nr 207, poz. 1230) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Osoby fizyczne wykonujące działalność gospodarczą na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013 r. poz. 672, z późn.zm.¹) mogą prowadzić tę działalność z zachowaniem warunków określonych w niniejszej ustawie. Działalność takich osób zaliczana jest do rzemiosła.”;

2) w art. 2:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Rzemiosłem jest zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

1) osobę fizyczną, z wykorzystaniem kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – gdy jest ona mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;

2) wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej - gdy spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1.

1a. Rzemiosłem jest również:

1) zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez osoby, o których mowa ust. 1, będące średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – jeżeli działalność ta stanowi bezpośrednią kontynuację prowadzonej przez nie działalności określonej w ust. 1, odpowiednio w pkt 1 i 2;

2) wykonywanie działalności gospodarczej przez, będące mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami albo średnimi

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650, z 2014 r. poz. 822, 1133, 1138, 1146 i 1885 oraz z 2015 r. poz. 222 i 277.

przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, spółki handlowe z udziałem osób, o których mowa w ust. 1 – jeżeli działalność ta stanowi bezpośrednią kontynuację prowadzonej przez te osoby działalności, o której mowa w ust. 1, odpowiednio w pkt 1 i 2, a osoby te, ich małżonkowie lub ich zstępni dysponują bezpośrednio uprawnieniami, które umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na daną spółkę, przy odpowiednim zastosowaniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2015 r. poz. 184).”;

b) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Rzemieślnikiem jest:

- 1) osoba, o której mowa w ust. 1;
- 2) osoba, o której mowa w ust. 1a;
- 3) małżonek albo zstępny osoby, o której mowa w ust. 1 i ust. 1a, jeżeli uczestniczy w wykonywaniu przez tę osobę albo spółkę, o której mowa w ust. 1a pkt 2, działalności gospodarczej z wykorzystaniem własnych kwalifikacji i własnej pracy.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do rzemiosła nie zalicza się działalności handlowej, usług hotelarskich, działalności transportowej, usług świadczonych w wykonywaniu wolnych zawodów w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, usług leczniczych oraz działalności wytwórczej i usługowej artystów plastyków i fotografików.”;

3) w art. 3:

a) ust. 3g pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) informuje kandydatów o wysokości opłaty za egzaminy – przy czym opłata wynosi:
 - a) za egzamin mistrzowski - 30% podstawy, to jest kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym

kwartale roku poprzedniego ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,

b) za egzamin czeladniczy - 15% podstawy,

c) za egzamin sprawdzający - 5 % podstawy,

d) za egzamin poprawkowy 50% opłaty, o których mowa w lit. a i b.”;

b) ust. 3h otrzymuje brzmienie:

„3h. Izba rzemieślnicza może zwolnić osobę przystępującą do egzaminu z opłaty, o której mowa w ust.3g pkt 4.” ;

c) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Rzemieślnicy, o których mowa w ust. 5, mogą uzyskać refundację wynagrodzeń pracowników młodocianych i składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianego pracownika, o którym mowa w przepisach o systemie oświaty.”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Nadzór nad przebiegiem przygotowania zawodowego w rzemiośle, pracowników młodocianych, które ma charakter dualny, sprawuje izba rzemieślnicza lub z jej upoważnienia cech, którego członkiem jest rzemieślnik.”;

4) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzemieślnik jest obowiązany przestrzegać zasad etyki i godności zawodowej oraz kierować się względami odpowiedzialności społecznej.”;

5) w art. 7:

a) w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uczestniczenie w realizacji zadań z zakresu oświaty i wychowania w celu zapewnienia wykwalifikowanych kadr dla gospodarki, w tym prowadzenie szkół.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Za zgodą organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła jej członkami mogą być, na czas określony, także, osoby fizyczne i prawne - będące przedsiębiorcami, lecz niebędące rzemieślnikami.”;

6) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą utworzenia cechu w trybie inicjatywy założycielskiej jest uchwalenie statutu cechu odpowiadającego wymogom określonym w art. 16 przez co najmniej 30 członków założycieli.”;

7) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 17 mają odpowiednio zastosowanie do izb rzemieślniczych, z tym że liczba członków założycieli (cechów) wynosi co najmniej 20”.

Art. 2. 1. Przepisy art. 17 ust. 1 i art. 18 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą, nie mają zastosowania do cechów i izb rzemieślniczych działających w dniu wejścia ustawy w życie.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Ogólna potrzeba i cel wydania ustawy

Proponowana ustawa ma na celu wprowadzenie do ustawy o rzemiośle zmian, które, także zdaniem środowiska rzemieślniczego, są niezbędne dla jej należytego funkcjonowania w obecnych warunkach ekonomiczno-społecznych i otoczeniu prawnym – bez zmian w zakresie podstawowych konstrukcji i rozwiązań obecnej ustawy ani dokonywania zmian w innych ustawach. Służyć to ma lepszemu funkcjonowaniu rzemiosła – w tym także lepszemu funkcjonowaniu instytucji samorządu rzemiosła, stanowiących dobrowolne zrzeszenia osób wykonujących rzemiosło.

2. Proponowane zmiany i powody ich przedstawienia

Zmiany, które są przedstawione w projekcie, polegają na:

(1) wprowadzeniu definicji rzemiosła:

a) dostosowanej do obecnego ustawodawstwa o swobodzie prowadzenia działalności gospodarczej – poprzez powołanie się na obecnie obowiązującą w tej materii ustawę (w nowelizowanej w tym celu art. 1 ustawy o rzemiośle) oraz wprowadzenie terminów „mikroprzedsiębiorca” i „mały przedsiębiorca” (w art. 2 ust. 1), a także „średni przedsiębiorca” (w nowym art. 2 ust. 1a);

b) uwzględniającej – z zachowaniem charakteru rzemiosła jako opierającego się na szczególnych osobistych kwalifikacjach osób wykonujących rzemiosło oraz ich pracy własnej – rozwój działalności rzemieślniczej wykraczający poza granice określone dla małych przedsiębiorców oraz formę indywidualnej działalności gospodarczej (w tym w ramach spółki cywilnej), w razie:

- zawodowego wykonywania działalności gospodarczej przez osoby będące średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – jeżeli działalność ta stanowi bezpośrednią kontynuację prowadzonej przez nie działalności określonej jako rzemiosło w ust. 1 (nowy art. 2 ust. 1a pkt 1), a także

- wykonywania działalności gospodarczej przez, będące mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami albo średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, spółki handlowe z udziałem osób, o których mowa w ust. 1 – jeżeli działalność ta stanowi bezpośrednią kontynuację prowadzonej przez te

osoby działalności, o której mowa w ust. 1, a osoby te, ich małżonkowie lub ich zstępni dysponują bezpośrednio uprawnieniami, które umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na daną spółkę (nowy art. 2 ust. 1a pkt 2) –

powyższe proponowane zmiany spowodowane są koniecznością niedopuszczenia do zamykania rzemiosła w hermetycznym otoczeniu i spychania go do rangi rękodziela - dzisiejsze rzemiosło w wyniku zmian gospodarczych, możliwych różnych form prawnych prowadzenia działalności, przemian właścicielskich nawet w firmach od pokoleń rodzinnych, a jednocześnie historia i tradycja, etos firmy powoduje, iż zależy im na funkcjonowaniu w ramach ustawy o rzemiośle, a zarazem obecne przepisy w tej materii są skostniałe, oddziałują negatywnie na prowadzenie zakładu rzemieślniczego, jego stały rozwój i ewentualną sukcesję po właścicielu; zmiany te pośrednio mogą także wpłynąć na funkcjonowanie organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła poprzez zachęcenie i zmobilizowanie młodych osób do uczestnictwa w strukturach organizacji;

c) precyzującej w art. 2 ust. 4 nowelizowanej ustawy, wskazującym rodzaje działalności niezaliczane do rzemiosła pojęcie „wolnych zawodów” oraz wyłączającej z tego wyliczenia działalność gastronomiczną;

w dotychczasowym stanie prawnym osoby wykonujące zawód „kucharz” znajdują się poza rzemiosłem, choć w praktyce dopuszcza się egzaminowanie w tym zakresie przez komisje izb rzemieślniczych – w tej sprawie wypowiedział się Sekretarz Stanu w MEN w odpowiedzi z dnia 13 czerwca 2013 r. na interpelację nr 18322; badając standardy egzaminacyjne oraz podstawę programową nauczania w innych zawodach spożywczych, np. cukiernika, piekarza, wędliniarza, stwierdzić należy, że kucharz mieści się w tej grupie zawodów i choć można go nauczać w zakładach małych i mikro, należących w prawie 100% do struktur rzemieślniczych, egzaminowanie przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych jest prawnie wątpliwe, a ponadto praktycznie pozbawia się możliwości zdawania egzaminu czeladniczego uczniom z form pozaszkolnych (a mistrzów dofinansowania kosztów kształcenia); ponadto wg opinii restauratorów zdobycie zawodu kucharza i potwierdzenie tego egzaminem czeladniczym czy mistrzowskim nie oznacza automatycznie możliwości prowadzenia działalności gastronomicznej (jak w każdym innym zawodzie);

(2) wprowadzeniu legalnej definicji rzemieślnika uwzględniającej proponowaną definicję rzemiosła (nowy art. 2 ust. 1b);

(3) uproszczeniu zasad odpłatności za egzaminy mistrzowskie, czeladnicze i sprawdzające, polegającym na ustawowym jednolitym ustaleniu – obniżonych w stosunku do obecnych maksymalnych stawek - wysokości tych opłat (art. 3g pkt 4) oraz zniesieniu możliwości częściowego zwolnienia od opłat, przy zachowaniu możliwości zwolnienia całkowitego (nowe brzmienie art. 3 ust. 3h);

(4) wyraźnym wskazaniu, że rzemieślnicy zatrudniający pracowników w celu przygotowania zawodowego w rzemiośle mogą uzyskać refundację wynagrodzeń pracowników młodocianych i składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianego pracownika, o którym mowa w przepisach o systemie oświaty (nowy art. 3 ust. 5a);

proponowany przepis ma na celu utrwalenie tych form wsparcia przez Państwo mistrzów szkolących w obowiązującym systemie prawnym, co do których, jak wskazują przypadki z lat ubiegłych, ich funkcjonowanie w praktyce nie zawsze było oczywiste - np. na przełomie lat 2010/2011 były ogromne zaległości i zatory w wypłatach refundacji oraz zapoczątkowano niebezpieczną dyskusję nad celowością funkcjonowania tej formy wsparcia i tylko dzięki olbrzymiej mobilizacji środowiska rzemieślniczego i jego organizacji zlikwidowano zaległości i drożność systemu.

(5) zaznaczeniu, że przygotowanie zawodowe pracowników młodocianych w rzemiośle ma charakter dualny (nowe brzmienie art. 3 ust. 6) – co ma istotne znaczenie dla, potrzebnego dla gospodarki narodowej, uznania powszechności tego systemu;

(6) rozwinięciu zakresu obowiązków rzemieślnika o obowiązek kierowania się względami odpowiedzialności społecznej (nowe brzmienie art. 5 ust. 1) – w celu podkreślenia szczególnego, społecznie odpowiedzialnego charakteru działalności rzemieślniczej;

(7) wyraźnym stwierdzeniu, że do zadań samorządu gospodarczego rzemiosła należy także prowadzenie odpowiednich szkół (art. 7 ust. 5 pkt 5) –

w celu – w sytuacji, w której coraz częściej organizacje rzemieślnicze podejmują się prowadzenia szkół zawodowych - usunięcia występujących wątpliwości co do tego, czy

prowadzenie szkoły zawodowej, np. przez cech należy do jego zadań statutowych, które określa ustawa o rzemiośle;

(8) konsolidacji instytucji samorządu zawodowego rzemiosła – poprzez:

a) rozszerzenie kręgu podmiotów niebędących rzemieślnikami mogących być czasowo członkami organizacji samorządu (nowe brzmienie art. 7 ust. 7) – w celu stworzenia instytucjonalnych warunków rozwijania współpracy rzemiosła z innymi rodzajami przedsiębiorczości;

b) zwiększenie na przyszłość – bez potrzeby dostosowania się organizacji już istniejących (art. 2 proponowanej ustawy) liczby założycieli organizacji samorządu (nowe brzmienie art. 17 ust. 1 i art. 18) – w celu zapewnienia lepszego reprezentowania danych środowisk.

3. Skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Skutki społeczne, gospodarcze i prawne zostały przedstawione w dwóch poprzednich skutkach, natomiast proponowana ustawa – poza stworzeniem mechanizmów zachęcających do zrzeszania się w organizacjach samorządu gospodarczego rzemiosła, a wobec tego również ich większej aktywności dzięki dodatkowym środkom, nie powoduje skutków finansowych, w szczególności dla budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Stosunek do prawa Unii Europejskiej

Rzemiosło znajduje się poza bezpośrednią regulacją prawa Unii Europejskiej. Poprzez proponowane przyjęcie w art. 2 ustawy o rzemiośle terminologii ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przejętej z prawa UE, pośrednio wprowadza się do przepisów o rzemiośle terminologię prawa UE.

Warszawa, 22 lipca 2015 r.

BAS-WAPEiM-1585/15

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie
zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o rzemiośle (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jacek
Tomczak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Podstawowe propozycje zmian dotyczą: doprecyzowania pojęcia „rzemiosło” oraz wprowadzenia definicji pojęcia „rzemieślnik” (art. 2 ustawy), zasad odpłatności za egzaminy mistrzowskie, czeladnicze i sprawdzające (art. 3 ust. 3g i 3h ustawy), uzyskania przez rzemieślników refundacji wynagrodzeń pracowników młodocianych i składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców oraz dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianego pracownika (art. 3 ust. 5a ustawy), nałożenia na rzemieślników obowiązku kierowania się względami odpowiedzialności społecznej (art. 5 ust. 1 ustawy), włączenia do zadań samorządu gospodarczego rzemiosła prowadzenia szkół (art. 7 ust. 5 ustawy) oraz zasad tworzenia cechów (art. 17 i 18 ustawy).

Projektowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy zwrócić uwagę na art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), zgodnie z którym, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub

produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Zgodnie z proponowanym art. 3 ust. 5a ustawy, rzemieślnicy zatrudniający pracowników w celu przygotowania zawodowego w rzemiośle mogą uzyskać refundację wynagrodzeń pracowników młodocianych i składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianego pracownika, o którym mowa w przepisach o systemie oświaty.

Należy wskazać, że art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149, ze zm.) stanowi, że Ochotnicze Hufce Pracy mogą dokonywać zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego z uwzględnieniem wykazu zawodów, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 15, do wysokości najniższych stawek, określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w okresie, za który jest dokonywana refundacja na podstawie umowy zawartej z pracodawcą lub organizacją zrzeszającą pracodawców. W art. 12 ust. 6a przywołanej ustawy stwierdzono, iż taka refundacja stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Z kolei w myśl art. 70b ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 Nr 256, poz. 2572, ze zm.) pracodawcom, którzy zawarli z młodocianymi pracownikami umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego, przysługuje dofinansowanie kosztów kształcenia, jeżeli spełniają warunki określone w tym przepisie. W ust. 11 przywołanego artykułu mowa jest o tym, że takie dofinansowanie stanowi pomoc de minimis udzielaną zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, s. 1) lub rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, s. 9).

W świetle przywołanych przepisów należy uznać, że dodawany art. 3 ust. 5a ustawy nie wprowadza zmian w obszarze zasad udzielania pomocy, która mogłaby mieć charakter pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE. Przewidziane w nim odesłanie dotyczy bowiem obowiązujących przepisów, które określają dane kategorie refundacji i dofinansowania jako pomoc de

minimis, zaś jego celem jest jedynie rozstrzygnięcie wątpliwości interpretacyjnych co do możliwości korzystania z tych mechanizmów przez rzemieślników.

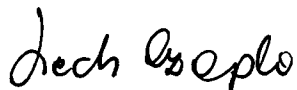
Wobec powyższego należy uznać, że proponowany art. 3 ust. 5a ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa UE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o rzemiośle nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 22 lipca 2015 r.

BAS-WAPEiM-1586/15

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o rzemiośle
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jacek Tomczak) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a
regulaminu Sejmu**

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Podstawowe propozycje zmian dotyczą: doprecyzowania pojęcia „rzemiosło” oraz wprowadzenia definicji pojęcia „rzemieślnik” (art. 2 ustawy), zasad odpłatności za egzaminy mistrzowskie, czeladnicze i sprawdzające (art. 3 ust. 3g i 3h ustawy), uzyskania przez rzemieślników refundacji wynagrodzeń pracowników młodocianych i składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców oraz dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianego pracownika (art. 3 ust. 5a ustawy), nałożenia na rzemieślników obowiązku kierowania się względami odpowiedzialności społecznej (art. 5 ust. 1 ustawy), włączenia do zadań samorządu gospodarczego rzemiosła prowadzenia szkół (art. 7 ust. 5 ustawy) oraz zasad tworzenia cechów (art. 17 i 18 ustawy).

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o rzemiośle nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III-021-357/15

Warszawa, dnia 29 lipca 2015 r.

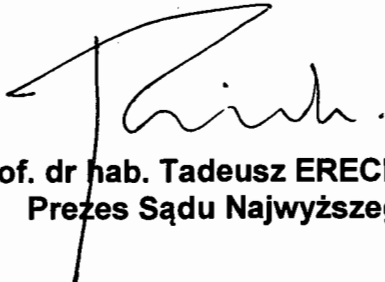
Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 lipca 2015 r., GMS-WP-173-203/15 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o rzemiośle.**

Z poważaniem

w/z

prof. dr hab. Tadeusz ERECIŃSKI
Prezes Sądu Najwyższego